

211 M₃

1. Z ne - be jsi při - šel v bet - lém - ské kra - je, Je - zu náš

mi - lý, kví - te - čku z rá - je. Ma - tič - ka tě ví - ta - la,

na svém sr - dci cho - va - la, v je - slič - ky tě chu - dé da - la, Spa - si - te - li náš.

2. Andělé k jeslím pastýře zvali,
na cestu spěšně všichni se dali;
dary tobě skládali, koledy ti zpívali:
Vítej, dítě, nebes Králi, Spasiteli náš.

3. Pospěšme s nimi k jesličkám Krista,
v oběť mu nesme srdce svá čistá;
Jezulátko vítejme, s anděly se klanějme,
s pastýři mu dary dejme, Spasitel je náš.

212 M₄

1. Všu - de ra - dost, všu - de já - sot, ve - lký ples, na - ro - dil se

Spa - si - tel svě - ta dnes. Sva - tý, sva-tý, tři-krát sva-tý,

vě - čný Bůh O-tec, Syn a ú - tě - chy pl - ný Duch.

2. Nebesa, hle, plná jeho slávy jsou,
k chvále Boží národy všechny zvou.
Hosana již rozezvuč se v světa dál:
Požehnán buď na věky Kristus Král!

M₄ 213

1. Hvě - zda sví - - tí nad Bet - lé - mem, ne - - be

ple - - sá, zem zní zpě - vem, svě - tlem zá - - ři

je - - sky - ně ja - - ko ra - - jská sva - ty - - ně.

2. Hostem jejím Syn je Boží,
v jehož ruce Pán vše složí;
a zde leží maličký
v klínu chudé matičky.

3. Pánu svému vstříc již spějme,
s nebem slávu, čest mu vzdejme;
Bůh sám z nebe přišel k nám,
zemi změnil ve svůj chrám.